

РЕШЕНИЕ

№ 465

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 20.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9571** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Рувекс“ АД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. В. С., чрез адв. Н. Х. К., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3 срещу Ревизионен акт № Р – 22222522007627 – 091 -001/14. 06. 2023 г., издаден от Л. К. К., орган, възложил ревизията и Б. С. К., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1228/25. 08. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 06. 2021 г. в размер на 21 333.33 лева главница и 4287. 17 лева лихви в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 0...015/08. 06. 2021 г., издадена от „Грийн хоризонс“ ЕООД за покупка на автомобил Т. Х100D.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като необоснован и незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Посочва се, че автомобилът е закупен от „Грийн хоризонс“ ЕООД посредством В. и е продаден директно на „Рувекс“ АД. Регистрацията в КАТ е извършена от дружеството, което е краен купувач на територията на страната, а именно „Рувекс“ АД. По тази причина „Грийн хоризонс“ ЕООД не е регистрирано като собственик на автомобила в КАТ, независимо, че го е закупило и продало. Налице са доказателства за добросъвестно поведение на „Рувекс“ АД при сключването и изпълнението на търговската сделка. Цената по фактурата, включително и ДДС са платени по банков

път, като задължение на „Грийн хоризонс“ ЕООД е да внесе ДДС във фиска. Преди сделката е направена проверка в регистрите на НАП за издирвани лица на дружеството „Грийн Хоризонс“ ЕООД. Направен е преглед на публичната информация и не е установено доставчикът да е с „риск профил“. За автомобила са събрани доказателства, че предходен доставчик по веригата е „Тесла БГ“ ЕООД. Не е съобразен факта, че фактура №2/07. 06. 2021 г. с издател POZNEX ALIASANDR YAKAUCHUK за сумата от 38 200.00 евро за продажба на процесния автомобил марка Т., с която е закупен от „Грийн Хоризонс“ ЕООД би следвало да е включена в общия размер на декларираните ВОД на стойност общо 53 142. 00 евра. Автомобилът е регистриран в КАТ на „Рувекс“ АД, тоест доставката е реално осъществена и жалбоподателят е собственик на автомобила, предмет на процесната фактура. Автомобилът е закупен от „Грийн хоризонс“ ЕООД, а изложената хипотеза на органите по приходите, че е придобит от „трети лица“ не се основава на доказателства и е необоснована. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано незаконосъобразно. В хода на съдебното производство възраженията се поддържат от адв. К.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт Б., прави искане за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на обжалвания ревизионен акт, по съображения, изложени в мотивите на решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р- 22222522007627 – 020 – 001/12. 12. 2022 г., изменена със ЗИЗВР от 09. 03. 2023 г. е възложено извършване на ревизия на „Рувекс“ АД за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01. 06. 2018 г. до 31.07. 2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22222522007627 – 092 – 001/26. 05. 2023 г. Срещу констатациите в ревизионния доклад е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, отхвърлено като неоснователно с издадения ревизионен акт.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт № Р – 22222522007627 – 091 -001/14. 06. 2023 г., издаден от Л. К. К., орган, възложил ревизията и Б. С. К., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден в оспорената част с Решение № 1228/25. 08. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Направени са справки за относими обстоятелства по данни от информационната система на НАП.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

От страна на жалбоподателя не са ангажирани и не са представени нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт,

поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – Л. К. К., вписана в ЗВР, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 2047/31. 10. 2019 г. на директора на ТД на НАП – С. и от Б. С. К., ръководител на ревизията, вписан в ЗВР № Р- 22222522007627 – 020 – 001/12. 12. 2022 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, каквито не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Оспорваният акт обаче е издаден при неправилно прилагане на материалния закон.

Задълженията по ЗДДС са формирани в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 0...015/08. 06. 2021 г., издадена от „Грийн хоризонс“ ЕООД за продажба на лек автомобил Т. Х100D. В хода на ревизионното производство от жалбоподателя са представени писмени обяснения, копие на фактурата, договор, доказателства за плащане, хронология на счетоводни сметки, свидетелство за регистрация на превозното средство, декларация от „Тесла БГ“ ЕООД, с която се задължава да заплати продуктова такса по Закона за управление на отпадъци, копие от фактура с издател POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша, идентификационен номер по ДДС PL7811931581, с която автомобил Т. Х 100D е продаден на „Грийн Хоризонс“ ЕООД.

Представени са доказателства от „Тесла БГ“ ЕООД. Съгласно представените доказателства, автомобил Т. Х100D е закупен от BLOEM ZEVENAAR SCHADEAUTOS, Н., идентификационен номер по ДДС NL7811931581, съгласно фактура № 0...201116/27. 10. 2020 г. за сумата от 37 750. 00 евро. Впоследствие автомобилът е продаден на POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша за 74 321. 54 лева, платени по банков път. Представени са счетоводни регистри за отразяване на сделките. Според писмените обяснения, „Тесла БГ“ ЕООД е закупувало катастрофирани автомобили, които е ремонтирало чрез подизпълнители извън България. Конкретният автомобил е закупен от полското дружество, изпратен на платформа, а след ремонта е предложен обратно за продажба срещу комисионна. „Тесла БГ“ ЕООД не е разполагало със средства за обратното изкупуване на превозното средство, а при запитване от „Рувекс“ АД е осъществил контакт с „Грийн хоризонс“ ЕООД, което е финансирало В. срещу процент от сделката. POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша е продало автомобила на „Грийн хоризонс“ ЕООД с фактура № 2/07. 06. 2021 г. за сумата от 38 200.00 евро.

На 08. 06. 2021 г. в [населено място] е сключен договор между „Рувекс“ АД и „Грийн

хоризонс“ ЕООД за покупката на лек автомобил Т. Х100D за сумата от 128 000. 00 лева, за което е издадена фактура № 0...15/08. 06. 2021г. с начислен ДДС в размер на 21 333.33 лева. Плащането по фактурата е извършено по банков път.

По искане на органите по приходите от отдел „Пътна полиция“ при СДВР са представени депозирани от „Рувекс“ АД документи при регистрацията на автомобила като собственост на жалбоподателя с рег. [рег.номер на МПС] , а именно: договор, фактура, издадена от „Грийн хоризонс“ ЕООД, фактурата за продажба на автомобила на POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша, а също и разрешение за временно движение на процесното МПС под рег. № 344M002, издадено в полза на „Тесла БГ“ ЕООД на 20. 05. 2021 г. Констатирано е че „Грийн хоризонс“ ЕООД не е декларирало В. от POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша. Няма доказателства за транспорт на автомобила.

Доставчикът „Грийн хоризонс“ ЕООД не е представил изисканите му писмени документи и обяснения. Дерегистриран е по ЗДДС на 24. 08. 2021 г.

Отказано е право на приспадане на данъчен кредит в размер на 21 333.33 лева по фактура № 0...15/08. 06. 2021 г., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл. 6 от ЗДДС. Органите по приходите са приели, че не се доказва реално осъществяване на доставка по процесната фактура.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден в тази част с Решение № 1228/25. 08. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. Допълнително са изложени мотиви, че е търговски необосновано да се сключват поредица от сделки на сходни цени, както и противоречи на търговската логика „Тесла БГ“ ЕООД да насочи купувача „Рувекс“ АД към „Грийн хоризонс“ ЕООД, който да придобие отремонтирания автомобил от POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша, за да го продаде на „Рувекс“ АД. Необосновано остава участието на продавач, различен от „Тесла БГ“ ЕООД в процесните търговски взаимоотношения. При преглед на информационната система VIES е установено, че „Грийн хоризонс“ ЕООД не е отразило в отчетните си регистри В. от полския контрагент, докато POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша е декларирало продажби в м. юни 2021 г. в размер на 53 142.00 евро. В дневниците за покупки липсват данни за сделки с полското дружество, направен е извод, че представените документи са фиктивни. Автомобилът е бил на територията на Република България преди продажбата му от POZNEX ALIAKSANDR YAKAUCHUK, Полша на „Грийн хоризонс“ ЕООД, защото на 20. 05. 2021 г. в КАТ е регистриран временен номер на автомобила на „Тесла БГ“ ЕООД, на 21. 05. 2021 г. има плащане на застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС, „Тесла БГ“ ЕООД е платила и продуктовата такса, с която удостоверява пускане на пазара за продажба на МПС Т. Х100D. Направен е извод, че собственик на автомобила е била “Тесла БГ“ ЕООД към 20.05. 2021 г. Прието е, че доставчикът по фактурата не е разполагал с МПС, предмет на доставката, неговото участие във веригата от доставки не е категорично доказано.

Настоящата съдебна инстанция намира направените изводи за липса на реална доставка по фактурата, издадена от „Грийн хоризонс“ ЕООД на „Рувекс“ АД за необосновани и неправилни. Съвкупно преценени доказателствата по делото сочат, че е налице реална доставка на автомобил Т. Х100D по фактура № 0...15/08. 06. 2021 г., издадена от „Грийн хоризонс“ ЕООД. За процесната доставка са представени доказателства като копие от фактурата, договор, доказателства за плащане по банков път на цялата цена по фактурата, включено и начисленото ДДС, включително и

счетоводни документи за отразяване на сделката. Покупката на автомобила е регистрирана в КАТ, като собственик е вписан получателът по фактурата „Рувекс“ АД. Изводът, че липсва реална доставка на автомобила, което е и основанието за отказ на данъчен кредит е в пълно противоречие с доказателствата по делото, а самият отказ е в нарушение на материалния закон. За да възникне правото на данъчен кредит, съгласно [чл. 68 и сл. от ЗДДС](#), то следва да бъдат изпълнени визираните в нормата на [чл. 68 и 69 от ЗДДС](#) предпоставки и най - вече да е доказано наличието на реално осъществена доставка на стоки или услуги по смисъла на [чл. 6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#). По силата на [чл. 68, ал. 2 от ЗДДС](#) правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. В тази насока, юридическият факт, с който законът свързва задължението на доставчика за начисляване на ДДС от друга страна възниква правото на данъчен кредит за получателя по доставката и възникването на данъчно събитие. Последното според легалната дефиниция на [чл. 25, ал. 1 от ЗДДС](#) представлява доставка на стоки и услуги, извършени от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът по [чл. 16](#). По силата на [чл. 6, ал. 1 от ЗДДС](#) доставка на стоки по смисъла на този закон е прехвърлянето на собственост или друго вещно право върху стоката. Данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена, [чл. 25, ал. 2 от ЗДДС](#). В [чл. 25, ал. 6 от ЗДДС](#) е посочено, че на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли, от което възниква право на получателя по доставката да ползва данъчен кредит. В случая безспорно автомобилът е продаден от „Грийн хоризонс“ ЕООД на „Рувекс“ АД, ДДС е начислено в издадената фактура, цената е платена по банков път, включително и ДДС, автомобилът е регистриран в КАТ като собственост на „Рувекс“ АД. Всички законови предпоставки за възникване правото на данъчен кредит по процесната сделка са налице и отказът е незаконосъобразен. Органите по приходите се съмняват в действителността на пряката доставка, но не доказват фиктивност на сделката, нито недобросъвестност на получателя. Практиката на СЕС по аналогични казуси, например Решение от 10 юли 2019 г. по дело С- 273/18 е в смисъл, че член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на отказа да се признае право на приспадане на платения по получени доставки данък върху добавената стойност обстоятелството, че придобиването на стоки е следствие на верига от последователни продажби между няколко лица и че данъчнозадълженото лице е получило владението върху въпросните стоки в склада на участващо в тази верига лице, различно от посоченото във фактурата като техен доставчик, само по себе си не е достатъчно, за да се констатира наличието на злоупотреба от страна на данъчнозадълженото лице или на другите участващи във веригата лица, а компетентният данъчен орган е длъжен да установи, че това данъчнозадължено лице или тези други лица са получили неследващо се данъчно предимство. В случая органите по приходите не доказват, не установяват наличие на злоупотреба от страна на „Рувекс“ АД /доколкото дружеството изцяло е платило ДДС по банков път/, а само изразяват съмнение за привидност на пряката доставка. Тези съмнения са опровергани от писмените доказателства по делото и от обстоятелството, че придобиването на автомобила от „Рувекс“ АД е безспорно и е вписано в КАТ.

Жалбоподателят посочва, че е изпълнил задълженията си да проучи доставчика, за когото не е имало данни за проблеми в регистрите на НАП към датата на издаване на фактурата. Получателят по съответната доставка, за да упражни правото на данъчен кредит, е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани и са налични по делото. Всички други доказателства не може да се вменят в доказателствена тежест на получателя на доставката, нито поведението на доставчика да се вменява в отговорност на получателя досежно последиците от последващата дерегистрация по ЗДДС. Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на доставчика, включително и негово недобросъвестно поведение. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11 и трайната практика на СЕС по тълкуване и прилагане на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, според която отказът на органа по приходите да признае на ревизираното лице право да приспадне данъчен кредит поради това, че издателят на фактурата или някой от неговите доставчици са извършили нарушение, противоречи на изискванията на чл. 167, 168, б. "а", чл. 220, т. 1 и чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. Съгласно дадените от Съда на ЕС тълкувания на разпоредби от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, в посочените решения, не се допуска национална практика за отказ от право на приспадане на данъчен кредит поради извършени нарушения от доставчика или негови доставчици или поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурите е изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на данъка, или поради това, че не притежава други документи извън фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, когато са изпълнени процесуалните и материалноправни предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. Ако поради нередности, извършени от издателя на фактурата или от доставчиците нагоре по веригата и посочени като основание за правото на приспадане, се приеме, че сделката не е действително извършена, трябва да се установи въз основа на обективни данни и без да се изисква от получателя на фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави, че е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с ДДС. В настоящия случай това не е установено.

С оглед всичко гореизложено и при съвкупна преценка на доказателствата се установява наличието на облагаема доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурата.

Ревизионният акт е незаконосъобразен в оспорената част и следва да бъде отменен.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния

представител на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 1050 лева, представляващи платена държавна такса и договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22222522007627 – 091 -001/14. 06. 2023 г., издаден от Л. К. К., орган, възложил ревизията и Б. С. К., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1228/25. 08. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП и с него са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 06. 2021 г. в размер на 21 333.33 лева главница и 4287. 17 лева лихви в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 0...015/08. 06. 2021 г., издадена от „Г. хоризонт“ ЕООД за покупка на автомобил Т. Х100D.

ОСЪЖДА НАП – Дирекция „ОДОП“ да заплати на „Рувекс“ АД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Б. В. С. сумата от 1050 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: